

PROOEMIUM

intentum Auctoris,

Et Opusculi hujus Scopum explicans.

LECTORI SUO,
AUCTOR.

IN Epigrammatibus hisce, plura audeo & vo-
veo, quam effecturum me Spero. Adeò, mi
Lector, votorum audacia, ultra spes suas
potest quandoque assurgere. Nimirum mens mi-
hi est, obscenissimos aliquorum Epigrammatista-
rum libellos, è manibus si non omnium; eorum
saltem, qui Scholas Societatis, i. e. Gymnasia
Pietatis, frequentant juvenum extrudere: eo-
rumque calamos & ingenia, ad honestiorem Pœ-
siam, salesque castiores revocare. Egi hoc quan-
tum potui, in umbra, dum Rhetoricam doce-
rem. ago nunc in Sale, quandoquidem ad san-
ctiora, severioraque studia revocatus, arenam
illam deserui.

P R O O E M I U M

Atque haec causa est, cur omissis longioribus, Sacra & gravioris materia, qua ad manum erant, Epigrammatis; Acroamata potissimum libello hoc praemittenda duxi. Fastidientibus passim sacra acumina, & ambitus proxiliores Acui hujus ingenii; adiaphora hac, & Laconicâ brevitate succincta suggero. Omnibus prope Epigrammatibus Sales honestiores inspergo; ne excitata alias ingenia, inter feditates illas putrescant. Jocos hic liberalioribus, innocentibus tamen; imo Pipere, sed quod ultra honestam relaxationem non mordeat, plena omnia. Quo inquires proposito? Eo nimirum, ut horum lepore, & jucunditate, imo & facilitate, Juvenes allecti, sedissima illa expungant; ac è suis Bibliothecis proscribant: ipsique postea honestiora haec non illibentes legerent; & quod in votis habeo, facili ingenio imitentur.

Quid enim? videas hodie, prò dolor? obscenissimas aurium & animorum pestes, à nullo non gestari, nullum non ediscere. Ille acutissimus festivissimusque. Auctor creditur, qui maximè impudens est: nec quisquam aliter ingeniosi capitum laudem mereri potest, nisi ipsam prius frontem amittat. Non miror Hereticos, quibus ista impensè sapiunt; ut potè immerfos Carni & Sanguini. Scribunt illi passim, quae faciunt. At verò nostrates mihi stomachum movent, quibus nihil hodie ingeniosum est, nisi idem lascivum sit.

Audias plerosque ad cultissima Catholicorum
Epi-

INTENT
Epigrammata
acumina
quere
cristian
cui
finit
pau
pau
de
He
pau
G
H
per
to
in
gra
Qu
etiam
C
sent
cul
im
tar
qui
quam
ull
Phil
44
tur
exp
iam

(a) Plat. in
(b) Baro. in

INTENTUM AUCTORIS.

Epigrammata nauseare; illorumque ingeniosa
 acumina fastidire. *Causam* nausea & fastidii
 quaris? *illa unica, illa Basilica est. Quia Sa-*
cristiam, quia Biblia olent. Imo si verum di-
cere liberet; quia obscenitatibus intactis, hone-
stissima tractant: quia inter Musas, Venerem
numerare nolunt: quia nihil è Cypro Paphoque
petitum, propinant. Hec prope sola ratio est,
cur Oueni, Heinsii, Douſæ, Buchanani alio-
rumque turpitudines, omnium manus impleant
& animos. Hinc illi præcipuam ingenii laudem
meruerunt. Myrto meretriciâ, non castâ Lau-
ro coronandi; & ideo solum pulchri, quia tot
in eis Veneres. Has ex illorum libris tolle; omnes
gratias expunxisti.

Quid dicam? Si teste Platone, (a) Probos
etiam viros, lascivus Poëta possit corrumpere:
Cogita, quid de teneris Adolescentum animis
sentiendum est. Heu? quoties cereis hisce cor-
culis, obscenitates illæ, molliter etiam presse,
imprimuntur? (b) Vixissent utinam magna ter-
rarum Nomina? Numa, Augusti, Philippi;
qui Lascivorum Poëtarum carmina, non aliâ,
quam vindicis Vulcani luce digna, cum ipsismet
auctoribus pyra injiciebant. Ut alios taceam,
Philippus Imperator. (c) (teste Baronio Anno
244.) Lege editâ, Poëtas, qui juvenum animos
turpitudine inficerent, ex albo bonarum artium
expunxit: & sanxit: Ne Poëta ejusmodi nullâ
immunitatis prærogativâ juvarentur.

Nec

- (a) *Plat. Ser. 7. apud Max Syr. (b) Sueton. Plutarc.*
 (c) *Baron. in Ann. Ech. A. D. 244.*

P R O O E M I U M

Nec miror in Christiano Principe tantum literaria honestatis amorem. Admirabilior ea in Augusto fuit; qui (a) infelicem fædi amoris Magistrum, non alia de causa, in exilium Ponticum demandavit, nisi quod Romanorum adolescentum aures, Pœticis Lasciviis incestasset. Non aliis Naso pedibus, Româ excessit. & in Ponticas solitudines deportatus est. Quo inquires profectu? sanè non pœnitendo. Didicit callidus ille, inter frigidæ nives calere minus. Ponticis frigoribus eruditus, tandem resipuit.

Ipsam audi. (b)

*Multi quidem scripsi: sed quæ vitiosa putavi;
Emendaturis ignibus ipse dedi.*

Nempe illatum pudicis mentibus sacrilegium, iure meritissimo, ad fatalem rogam debuit condemnari.

*Neque est cur tibi blandiaris, O quis, quis es?
Na tu fastuosè nimium deliras, si illæis manibus ignem tractare te posse jaclaveris. Fuit hæc olim prerogativa, in Vulcanum Virginitati concessa; sed non in cupidinem.*

Rides ista? è Toga scilicet sanctiore; à religioso calamo.

Tuum ergo tibi iterum profero Nasonem,

Eloquar invitus, teneros ne tange Pœtas,

Submove dotes impius ipse meas.

Callimachum fugito: non est inimicus Amori,

Et cum Callimacho, tu quoque Coë noces.

Carmina quis potuit tutò legisse Tibulli?

Quæ porro hujus Palinodia causa? Cur ô bone eodem

(2) Ansel. Viñor. (b) lib. 3 de Pons. Eleg. 3.

INTEN

idem calamo,
e manibus

mina cogit
— Lasciviis

Esti inveni
Unam non

Lascivum Pœ
mum! Et vid

lari fulmina
monque Lector

libra legendi
Oveni pagina

novam, ita
Necimur in v

Sic vitio
Si nulli in p

varem egre
est, Lector h

infideli velur
aliquem saltem

quam libello
tum, peric

le, sadum
firon telis,

maii) qua
Disat monst

sem, per terr
sub licenti m

parvam quide
saloque m

(c) lib. 3

INTENTUM AUCTORIS.

*eadem calamo, quo Callimachum, Tibullumque,
è manibus literatorum excutis, tua quoque car-
mina cogeris excutere? Nimirum*

— Lascivaque pagina multos:

Efficit incestos in Veneremque trahit.

*Utinam hac non in libris modo, sed etiam in ipsis
Lascivorum Poëtarum frontibus, hodie impri-
mantur! Et vibrantur quidem è Romana arce,
sacra fulmina, inobscenos istos Scriptores, eo-
rumque Lectores: sed hoc ipsum plerisque, pro-
hibita legendi illecebra est. Fatetur hoc, conscia
Oveni pagina, cum panno veteri laciniam afluens
novam, ita canit. (c)*

Nitimur in vetitum semper cupimusq; negata, &c.

Sic vetitus pulcher creditur esse liber.

*Si ullibi uspiam, hic ille de Epigrammatibus suis
vatem egit. Hoc igitur votum, hic scopus mihi
est, Lector honestatis amice. Pestes ejusmodi ex
insidiis veluti assultare decrevi; & si non omnem,
aliquem saltem earum gustum jugulare. Ea ipsa
quam libello præfixi facies, totius opella inten-
tum, penicillo exhibet. Ex altero Parnassi col-
le, sedum Cupidinem, sacer Apollo præcipitat;
si non telis, (hoc est tot quot tibi offero Epigram-
matis) qua obrusa nimium fateor; saltem votis.
Discat monstrum istud, ex editiore clivo excus-
sum, per terram serpere: discat in cano suo,
sub literati montis pede volutari. In eundem,
parvum quidem mole, sed nequitia ingentem,
caloque nimium Gigantem, tot è Sacratissimo No-
mina*

PROE MI U M

mine ꝛ ESU vibrantur fulmina, quot sparguntur radii. His saltem è rupe Parnassia præcipitur in famis Terræ filius.

Sin minus, quod festivo hoc apparatus intendo assequar; fortasse tamen plurimum sagittas, obrusâ alias Acroamatum meorum cote, in Monstrum hoc acnam: pluribus ad idem audendum animos faciam. Illi non dubito, felicioris ingenii Fortunâ; conatum meum promovebunt. Nec te, ô quis quis ex eorum numero es; subsequi pudeat, aut esse in hac arena secundum. Zypbra, sterilis ille numerus, omnes numeros præcedit. Phabus Aurorâ subsequitur. Rudi planè carbone, futura imaginis lineas duxi: tu exquisitis coloribus, ruditatem animâ: & quæ (multa eâ futura non dubito) in me desideraveris, aut improba-veris; ea tuò ipse exemplo corrige. Leges hic ex Martiali, Oveno, aliisque ejusmodi, aliqua ad sensum castitatis revocata; ut idem feliciter ipse facias; & quod olim faciebat ille, gemmas è stercore eruere condiscas. Præstiterunt idem alii ante me: præstitit inter alios, felicissimè Sarbievius: qui plerasque Horatii, Ovidii, Claudiani sæditates, ingeniosa puritate nobilitavit.

Restat adhuc unum quod Lectorem meum candidè moneam. Illud nimirum, ut styli sublimitatem ac elegantiam, imò & subtiliores graviorum acuminum apices, in paginis hisce ne quærat. Moderatâ, imò nullâ hic quandoque gradior pompâ. Leniorum enim Phrasum cincinni, in Epigrammatibus Laconicis, locum non habent.

Qui

INTENT

Qui fuscus: quod
& Elegiarum
rosa: plures
talibus, et
comentariis
pater.

qui habendum
no proceritas,

qui Professoris
pi aratum Pa
na humilitate

demerit: ut
posse, invenit
fancibus fracti

tulas cum
ant Falcones
suorum cono

tibi omnino fa
Deinde qui

gravitatem re
qui Poësim de
Ibi (si Dis
medicritate

um. Est qu
entia, curio

Quid? quo
querantur
licetiam, &

mo literum e
mediam

INTENTUM AUCTORIS.

Qui flosculos ejusmodi venatur, hortos Epicorum
& Elegiastarum adeat. Hic plures aculei quam
rosa: plures lepores, quam flores. Multa in
talibus, non aliter sapiunt, nisi Styli negligentia
commendentur. & veluti negligentia manu scripta
puentur.

Addē, quod hic cum Tyronibus mihi quando-
que balbutiendum fuit. Cum illis repere, sum-
ma proceritas; Cum illis desipere, prima, solli-
citi Professoris, sapientia est. Nequaquam su-
pra arduum Parnassi culmen assurgent, nisi eos
tua humilitate erexeris; ac eo usque calamum
demiseris: ut ipsum te equari, imo superari
posse, inveniliter presumant. Audisti cum in-
fantibus fracta voce ludari nutrices? Vidisti, ve-
rulas cum pullis suis pippire volucres? Aquilas,
aut Falcones spectasti aliquando, circa nidorum
suorum cunabula, humiles conari volatus? Idem
tibi omnino faciendum, si cordatus Magister es.

Deinde quis in materia leviori, majorem styli
gravitatem requirat? Si robustiorem cultiorem-
que Poësim desideras? ad mea te Lyrica remitto.
Ibi (si Dis placet) videbis, me ad istam Styli
mediocritatem, non temere, sed consulto dela-
rum. Est quadam diligens negligentia; est in-
curia, curiositas.

Quid? quod pluribus ista scripta sint, quam
quibus intima Musarum Sacra permitta. An-
alicis etiam; & illis, qui ingeniis suis freti, pri-
mo literarum cortice degustato, ad intimiorem
medullam non penetrarunt. Apud hos, Litera-
ria

PRO OEMIUM INTENTUM &c.

ria honestatis hostes persequor. Ipsa styli facilitate ac brevitate, exilem libellum, occupatis eorum manibus ingerere cupio: eaque, etiam importune, obtrudere, qua extra pudoris ac honestatis periculum, & innocentie vulnera, otiosius intò legant, rideant, jocentur; & curas graviores festivitate hâc relevent; nec se ad Sacristiam trahi injuriosè querantur.

Sed jam tandem manum de tabula. *Quorsum, inquires, tam exili opella; tantum Proœmium? Brevius illud facies, si non legeris. Quod se, nec dum, litem mihi remisisti: ignosce justo timori. Ne ipsa hodie Biblia Sacra, in publicum prodeunt sine Prologo Galeato.*

Vale mi, optime Lector, & meum erga Literariam Honestatem, animum, boni consule. Si breviorẽ pro Epigrammatibus meis Prefationem desideras, in eam tibi ex Epigrammatistarum Principe.

I.

AD AVITUM.

Sunt bona, sunt quadam mediocria, sunt mala
plura,

Qua legis hic: aliter non fit AVITE liber.

Mart. lib. I. Epig. 61.

II.

AD LASSUM.

Triginta toto mala sunt Epigrammata libro,

Si totidem bona sunt, LASSE, bonus liber est.

Martial. lib. 7. Epig. 66.

ALBERTI